

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 401
van **YVES BUYSSE**
datum: 10 februari 2021

aan **WOUTER BEKE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Economische migranten buiten de Europese Unie - Tewerkstelling zorgsector

In uitvoering van de zesde staatshervorming, die een aantal bevoegdheden inzake arbeidsmarktbeleid regionaliseerde, trad het Vlaamse economische migratiebeleid vanaf 1 januari 2019 in werking. Buitenlanders die niet de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte (EER) of Zwitserland hebben en die maximaal 90 dagen in Vlaanderen willen werken, hebben daar een arbeidskaart voor nodig. Voor buitenlanders die niet de nationaliteit van een EER-lidstaat of Zwitserland hebben en die langer dan 90 dagen in Vlaanderen willen werken, is een gecombineerde vergunning ('single permit') vereist.

Het aantal zorginstellingen dat een beroep doet op buitenlands personeel stijgt. Om buitenlandse werknemers aan te trekken, worden samenwerkingsverbanden aangegaan met tussenpersonen en internationale rekruteringsagentschappen. Om als economische migrant, van buiten de EU, in aanmerking te komen en in Vlaanderen op correcte juridische basis aan het werk te kunnen gaan, vormt zich een netwerk bestaande uit Vlaamse en federale actoren, waaronder VDAB, de Nederlandse Taalunie, NARIC-centra (NARIC: National Academic Recognition Information Center), lokale inburgeringsdiensten en de Dienst Economische Migratie. Bij vermoedelijke, onregelmatigheden kan de Vlaamse Sociale Inspectie ingeschakeld worden.

Economische migranten hebben, in tegenstelling tot inburgeraars, geen verplichting tot het volgen van een cursus Maatschappelijke Oriëntatie of NT2-trajecten (NT2: Nederlands als tweede taal). Er bestaan voor deze groep geen taalvereisten om als professional in Vlaanderen op de arbeidsmarkt actief te zijn. Zeker voor zorgberoepen is een gedegen kennis van de Nederlandse taal belangrijk. Een goede communicatie tussen verschillende actoren is immers onontbeerlijk voor een doeltreffende gezondheidszorg.

1. Hoeveel gecombineerde vergunningen werden door de Dienst Economische Migratie uitgegeven voor zorgkundigen in het kader van de kwalificatie Knelpuntberoepen?

Graag een opdeling naargelang nationaliteit, leeftijdscategorie en geslacht, per provincie, en dit jaarlijks van 2018-2021.

2. Hoeveel gecombineerde vergunningen werden door de Dienst Economische Migratie uitgegeven voor verpleegkundigen in het kader van de kwalificatie Hooggeschoolden?

Graag een opdeling naargelang nationaliteit, leeftijdscategorie en geslacht, per provincie, en dit jaarlijks van 2018-2021.

3. Hoeveel arbeidskaarten werden door de Dienst Economische Migratie uitgegeven voor zorgkundigen in het kader van de kwalificatie Knelpuntberoepen?
Graag een opdeling naargelang nationaliteit, leeftijdscategorie en geslacht, per provincie, en dit jaarlijks van 2018-2021.
4. Hoeveel arbeidskaarten werden door de Dienst Economische Migratie uitgegeven voor verpleegkundigen in het kader van de kwalificatie Hooggeschoolden?
Graag een opdeling naargelang nationaliteit, leeftijdscategorie en geslacht, per provincie, en dit jaarlijks van 2018-2021.
5. Graag een overzicht van projecten in niet-EU-landen waar zorgkundigen en verpleegkundigen worden opgeleid, eventueel met taalopleidingen, om daarna met een gecombineerde vergunning of beroepskaart in Vlaanderen aan de slag te gaan, gesteund door VDAB of een andere Vlaamse entiteit.
Graag een opdeling per land, omschrijving en budgettering van het project.
6. Door welke instanties worden de personen die instromen in deze trajecten geselecteerd? Op basis van welke criteria? Worden deze personen gecontroleerd door VDAB of een andere Vlaamse entiteit?
7. Hoeveel personen die zo'n traject volgden, stroomden door naar werk in Vlaanderen? Graag een overzicht per project en plaats van tewerkstelling. Hoeveel bedraagt de uitval? Hoe wordt deze uitval verklaard?
8. Worden de beroepscompetenties van personen in zulke projecten, na tewerkstelling in Vlaanderen, geëvalueerd? Op welke termijn na tewerkstelling? Op basis van welke criteria? Wat zijn de gevolgen van een negatieve evaluatie?
9. Welk niveau wordt beoogd bij de taalcursussen in het land van opleiding bij dit soort tewerkstellingsprojecten? Volgt er voor tewerkstelling in Vlaanderen een taaltest? Zo ja, wat zijn de gevolgen van een negatieve taaltest? Is er sprake van een resultaatverbintenis of een inspanningsverplichting betreffende kennis van de Nederlandse taal?
10. Hoe verzekert de minister een taalkennis die voldoet om als buitenlandse zorgkundige of verpleegkundige aan de slag te gaan in Vlaanderen?
11. Hoe evalueert de minister deze projecten?
12. Hoe vaak werd de Vlaamse Sociale Inspectie ingeschakeld om vermoedelijk frauduleuze toestanden met tussenpersonen en rekruteringsagentschappen te onderzoeken?
Graag een overzicht per onderzochte zaak en eventueel uitgevaardigde sanctie.
13. Welke signalen ontvangt de minister van woonzorgcentra aangaande de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten? Welke barrières, bijvoorbeeld cultureel of taalvaardigheid, staan een gedegen werking van de gezondheidszorg in de weg?
14. Graag een overzicht van woonzorgcentra die een samenwerkingsverband aangingen met tussenpersonen of rekruteringsagentschappen. Daarbij een omschrijving van het project en het aantal personen beoogd om op de Vlaamse arbeidsmarkt actief te worden. Met welke budgetten ging dat gepaard?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Hilde Crevits (470) en Wouter Beke (401).

WOUTER BEKE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 401 van 10 februari 2021

van **YVES BUYSSE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw.